

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignum Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiæ

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

De sexto Stellato S. Bernardo Ptolom[a]eo Senensi, fundatore
Monachorum Montis Oliueti. cap. LXVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38372

*De sexto Stellato Sancto Bernardo Ptolemæo Senensi,
fundatore Monachorum Montis Oliueti.*

Cap. L X V I I.

INTER Stellatos dextræ partis S. P. N. Benedicti, sextus & vltimus apparet Sanctus Bernardus Ptolemaeus, Ordinis Monachorum Montis Oliueti calopodiis uterium, sub eiusdem Patris Regula, in Ethruria, fundator & institutor. Is Senator nobilissimus Senensis, & Artium egregius Doctor, Philosophiam in publica Academia cū profliteretur, repente vtroque oculorum lumine orbatus, cum iam in summis positus videtur angustiis, ad Matri Dei patrocinia confugiens, eius auxiliu obnoxie postulabat: a qua cum non sine euidenti miraculo, pristinæ fuisse restitutus sanitati, protinus de abdicandis mundi voluptatibus, eius mentem sollicitudo pulsauit, & iam spiritu inflammatus diuino, omnem suam cogitationem ac mentem ad seruendum Deo, emisque glorioissimæ Matri, incredibili convertit affectu. Itaque in exædram ueniens, tanta facundia, copiaque dicendi ad mundi contemptum, cœlestesque diuitias complectendas, auditores horratus est, vt omnes quotquot aderant in magnam suimet confusionem versi sint; & continuo quidam eorum, inter quos Ambrosius Picolomineus, & Partritus, ex æquiuocâ familia Partritia, æque nobilissimi Senatores, quasi quadam cœlesti facula accensi Bernardo adherentes, una secum, temporum perturbationes perosi ex urbe demigrarunt, & in proximum Senæ collem sese receperunt, eum de nomine illius Hierosolymitanî, Dominicis uestigiis frequentati, Oliuetum montem appellantes. Vbi inediæ, vigiliis disciplinis, ac perpetua orationi, similibusque operibus pietatis cum uacarent, pluresque iam quotidie eorum sanctitatis bono odore illecti ad ipsos confluuerent, non defuere, Demone auctore, qui bonis semper initis aduersari solet, qui eos deferrent ad Pontificem, qui Aninione tunc temporis degebat, quasi nouarum rerum auctores: sed ab illo acciti, ac benignissime accepti, causam suam, ira egregie & innocenter defenderunt, ut a Summo Pastore, iam innocentes adjudicati, ad Guidonem Petramala Aretinum Episcopum, in cuius Diæcesi Montis Oliueti locus situs erat, cum mandatis ac literis Apostolicis remisi sunt, quatenus eisdem habitum Sanctæ Religionis sub aliqua probata

bata regula traderet. Factumque est dum in Italiam edirent, appa-
ruit Episcopo Beata Dei Mater, Angelorum choro stipara, quæ ei
uiros illos commendans, candidum insuper habitum, & Regulam
Sancti P. N. Benedicti porrigeret, qua deinceps uterentur. Cuius
rei monumentum hodie quoq; extare dicitur Aretii, in templo Sæcifis
sime Trinitatis, parietibus pictum, quo in templo & uestis & regu-
la illa ab Episcopo eis rite tradita est per manus Religiosi uiri Ioan-
nis Monachi Camaldulensis Abbatiae de Saxo Aretinæ Diæcesis, dic.
Sancte Agnetis Virginis & martyris, qui propterea quotannis Moa-
toliuëtânis Monachis celebris existit, anno Domini circiter 1320.
Et sic nouellus & pusillus Ordo, a Monte Oliueti nomen retinens
& paulatim Sanctitate & fama crescens, a sede demum Apostoli-
ca Gregorio Papa XII. sedente circa annum Domini 1372. appro-
batus, per multas Italie ciuitates radicis suæ propagines emisit.

Cardinales, & Episcopi Ordinis Montis Oliueti.

Cap. L X V I I I .

RATER Georgius Martinusius, Hungarus, Mo-
nachus Monasterij S. Pauli non longè a Budai in
Hungaria, & Episcopus Varadini S. R. E. Presby-
ter Cardinalis, creatus a Iulio Papa III. in secun-
da unius Cardinalis creatione anni 1551. Ponti-
ficatus secundo, quarto Idus Octobris Romæ: oc-
cisus est in Hungaria à Sforzio Palavicino eodem anno, decimo sexto
calendas Ianuarij, ibi q; sepultus.

A N N O T A T I O .

Scribitur à Panuino in utroque epitome fuisse Ordinis Eremitarum S. Pauli primi Eremitæ, qui Ordo, ut recentioribus placet, militare dicitur sub
Regula S. Augustini, ut Trittemio uero, li. 1. c. 3. de vir. ill. Ord. S. Ben. sub
auspicijs eiusdem Patris nostri Benedicti: Ab ambobus tamen erratum
est in equinoxo. Cum enim à Serenissimo Matthia Hungaria Rege, qua-
dam Monasteria Patribus montis Oliueti data fuissent, inter quæ primū
& precipuum fuit Monasterium S. Pauli, in quo hic Georgius mona-
chum egit, putauit ideo Panuinus Georgium Ordinis Eremitarum S. Pauli
primi Eremitæ fuisse, quod forte alia Monasteria eiusdem nominis non
nosset: & hoc item ratione arbitror Trittemium quoque nostrum hallucin-
atum, ut dixerit eius Ordinis Religiosos sub Regula S. P. N. Benedicti mi-

G 3 litare,